

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 60.626 van 28 juni 1996

A. 68.234/VI-13.077

In zake : **HEYE** Julien,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Olivier RONSE, advocaat,
Louizalaan 409/1
1050 Brussel,

tegen :

**het Gewestelijk Agentschap voor
Netheid "Net Brussel".**

**DE RAAD VAN STATE, XIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 25 maart 1996 door Julien HEYE ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij de directeur-generaal van het Gewestelijk Agentschap voor Netheid "Net Brussel" hem afzet;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 15 mei 1996, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 14 juni 1996, de datum waarop zij is uitgesteld tot de terechtzitting van 21 juni 1996;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer MESSINNE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Olivier RONSE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. Philippe LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, die op 15 juli 1947 is geboren, op 6 oktober 1975 in dienst is getreden bij de Agglomeratie Brussel, dat hij daar op 2 september 1976 op proef en op 16 december 1976 in vast verband - benoemd is; dat hij op 1 april 1993 overgeheveld is naar het Gewestelijk Agentschap voor netheid "Net Brussel", waar hij de functie van bestuurder van een zwaar voertuig uitoefent;

Overwegende dat de directeur-generaal van het Agentschap in twee nota's van 6 oktober 1995 de bewering heeft tegengesproken van het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt als zouden de bestuurders van

voertuigen persoonlijk aansprakelijk zijn voor de betaling van geldboetes wegens het ontbreken van een eurovignet in hun vrachtwagen; dat diezelfde vakbond op 12 oktober 1995 een vlugschrift heeft verspreid met als parool te "weigeren te rijden met een voertuig waarvan de autopapieren niet in orde zijn"; dat verzoeker op 13 oktober 1995 geweigerd heeft met zijn voertuig uit te rijden, de lijst van de werkweigeraars te tekenen en ingenieur DE BAETS zou hebben bedreigd; dat zich op 16 oktober 1995 opnieuw incidenten hebben voorgedaan, waarbij verzoeker geweigerd heeft met zijn vrachtwagen uit te rijden, de lijst van de werkweigeraars te tekenen, te prikken en de plaats te verlaten; dat ingenieur DE BAETS diezelfde dag twee verslagen heeft opgemaakt waarin hij die gebeurtenissen beschreef ter attentie van Jean-Claude MAUS, ingenieur die de leiding van de operaties heeft; dat laatstgenoemde op 17 oktober 1995 om 7.30 uur verzoeker schriftelijk heeft meegedeeld dat "een onderzoek werd gevoerd om uit te maken of het noodzakelijk was een tuchtprocedure in te stellen", dat hij diezelfde dag om 13 uur zou worden gehoord om vast te stellen of een maatregel van preventieve schorsing in het belang van de dienst moest worden genomen en dat hem het volgende werd verweten :

- "- op 13 en 16 oktober 1995 herhaaldelijk geweigerd hebben een bevel op te volgen,
- zonder instructies een voertuig te hebben verdonkeremaand, beweerdelijk met het oog op administratieve controles,
- zich in houding en woorden provocerend hebben getoond,
- getracht hebben een persoon die de leiding van de operaties had, een hiërarchische meerdere, te intimideren";

dat verzoeker geweigerd heeft deze mededeling voor ontvangst te tekenen; dat Jean-Claude MAUS verzoeker, bijgestaan door een verdediger, heeft gehoord en onmiddellijk besloten heeft hem te schorsen in het belang van de dienst en ten aanzien van hem een

tuchtstraf voor te stellen; dat de preventieve schorsing bevestigd is door de directeur-generaal van het Agentschap op 19 oktober 1995, en daarna, naar aanleiding van het beroep van verzoeker, door de raad van beroep op 10 november 1995; dat Jean-Claude MAUS, die verzoeker, bijgestaan door verdedigers, op 11 december 1995 in tuchtzaken had gehoord, hem bij een op 13 december 1995 ter post aangetekende brief heeft meegedeeld dat hij zijn afzetting voorstelde; dat de raad van beroep, naar aanleiding van het door verzoeker ingestelde beroep, verzoeker, bijgestaan door zijn verdedigers, op 19 januari 1996 heeft gehoord en de volgende beslissing heeft genomen :

" Een aantal leden is van mening dat het voorstel van tuchtstraf hem te laat ter kennis is gebracht (meer dan 60 dagen nadat de eerste feiten bekend waren).

Als deze procedurefout niet bewezen wordt, is de raad van beroep, wat de feiten zelf betreft, van mening dat de voorgestelde afzetting als straf, gerechtvaardigd is";

dat de directeur-generaal van het agentschap verzoeker bij de bestreden beslissing van 19 februari 1996 heeft afgezet;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 8, § 1, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van

23 maart 1995 tot vaststelling van de tuchtregeling en tot regeling van de schorsing in het belang van de dienst van de personeelsleden van het Gewestelijk Agentschap voor Netheid "Net Brussel", doordat het voorstel van tuchtstraf uitgaat van een onbevoegde overheidspersoon, aangezien Jean-Claude MAUS, in de zin van die bepaling, niet "de ingenieur van openbare reiniging (is) die verantwoordelijk is voor de activiteiten waarin het ten laste gelegde feit is gebeurd", daar die ingenieur in werkelijkheid A. DE BAETS is;

Overwegende dat naar luid van artikel 8, § 1, eerste lid, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 1995 tot vaststelling van de tuchtregeling en tot regeling van de schorsing in het belang van de dienst van de personeelsleden van het Gewestelijk Agentschap voor Netheid "Net Brussel" "voor het meester- en werkliedenpersoneel ... de straf (wordt) voorgesteld door de ingenieur van openbare reiniging die verantwoordelijk is voor de activiteiten waarin het ten laste gelegde feit is gebeurd"; dat vaststaat dat A. DE BAETS en J.-C. MAUS ingenieurs van openbare reiniging zijn; dat de eerstgenoemde aan het hoofd van een sector staat en de laatstgenoemde aan het hoofd van alle sectoren samen staat; dat daaruit volgt dat beiden bevoegd waren om het bekritiseerde voorstel te doen; dat de bevoegdheid van J.-C. MAUS in casu des te gerechtvaardigder is daar A. DE BAETS in casu rechtstreeks betrokken was bij de klacht van poging om een leider van de operaties te intimideren; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van artikel 11, "derde lid", van het voormelde besluit van 23 maart 1995, doordat het voorstel van tuchtstraf niet binnen de door deze

bepaling gevergde termijn van zestig dagen is gedaan; dat hij in wezen aanvoert dat Jean-Claude MAUS van de feiten van 12 oktober kennelijk reeds de dag zelf weet had, dat het tuchtonderzoek dan ook geacht wordt te zijn begonnen op 12 of, op zijn minst op 13 oktober 1995, en dat de kennisgeving van het voorstel van tuchtstraf, die geschied is bij een brief van 13 december, die op zijn vroegst de 14e is ontvangen, dus te laat heeft plaatsgehad;

Overwegende dat artikel 11, §§ 1 en 3 van het voormelde besluit van 23 maart 1995 inzonderheid het volgende bepaalt :

" (...)

§ 1. Het onderzoek wordt geacht te zijn aangevat zodra de overheid die de straf voorstelt, van de feiten die het personeelslid ten laste worden gelegd kennis neemt.

Worden het personeelslid meerdere feiten ten laste gelegd, dan wordt er echter slechts één enkele procedure aangevat die tot de uitspraak van slechts één enige tuchtstraf aanleiding kan geven.

(...)

§ 3. Het onderzoek eindigt met de kennisgeving van het voorstel aan het personeelslid per aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs.

Indien deze kennisgeving niet gebeurt binnen zestig dagen na het begin van het onderzoek, wordt de overheid geacht van vervolgingen af te zien";

Overwegende dat de verzoeker ten laste gelegde feiten inzonderheid bestaan in "herhaaldelijk geweigerd hebben een bevel op te volgen" op 13 en 16 oktober 1995; dat deze feiten samen het bestrafte gedrag vormen; dat daaruit volgt dat het onderzoek naar dit geheel van feiten pas op 16 oktober 1995 is kunnen beginnen; dat de kennisgeving van het voorstel van

tuchtstraf, die bij een op 13 december 1995 ter post aangetekende brief aan verzoeker is geschied, heeft plaatsgehad binnen de termijn van zestig dagen gesteld in de bepaling waarnaar het middel verwijst; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan de schending van de artikelen 19 en 22 van het voormelde besluit van 23 maart 1995, doordat de bestreden handeling verwijst naar het advies van de raad van beroep, terwijl "men niet kan beweren dat dat advies bij meerderheid van stemmen is uitgebracht", dat "verzoeker zelfs niet weet of er al dan niet een meerderheid was" en dat "men dan ook zelfs niet kan weten of de beslissing al dan niet met het advies overeenstemt, waardoor het onmogelijk is artikel 22 toe te passen";

Overwegende dat de artikelen 19 en 22 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 1995 het volgende bepalen :

" Artikel 19. Het advies (van de raad van beroep) wordt met meerderheid van stemmen uitgebracht. Bij staking van stemmen, is de stem van de voorzitter doorslaggevend. De stemming is geheim.

Artikel 22. De overheid die de straf uitspreekt, geeft de raad er kennis van wanneer deze beslissing niet overeenstemt met haar advies."

Overwegende dat in de beslissing van de raad van beroep te lezen staat dat hij "van mening is dat de voorgestelde afzetting als straf, gerechtvaardigd is"; dat dat advies alleen bij meerderheid van stemmen uitgebracht is kunnen worden; dat de in het middel aangevoerde bepalingen niet vereisen dat in de beslissing wordt vermeld met welke meerderheid ze is genomen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan machtsoverschrijding, doordat "de motieven van de beslissing om een tuchtstraf op te leggen niet vaststaan"; dat hij "betwist dat hij zijn werk niet heeft gedaan" op 12 oktober 1995, dat hij "betwist dat hij zich tegen de directie agressief heeft gedragen" op 13 en 16 oktober 1995 en dat "men hem niet kan verwijten dat hij geweigerd heeft een bevel op te volgen dat hem verplichtte de wet te schenden", en dat "de tuchtstraf niet in verhouding staat tot de ten laste gelegde feiten";

Overwegende dat het administratief dossier, en inzonderheid het verslag van ingenieur DE BAETS, het verhoor van verzoeker zelf en de getuigenverklaringen aantonen dat de tuchtoverheid heeft kunnen oordelen dat de aan verzoeker ten laste gelegde feiten bewezen zijn; dat verzoeker niet bewijst dat de verwerende partij hem een onwettig bevel zou hebben gegeven door hem te bevelen zijn werk als bestuurder van een zwaar voertuig te doen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzitting van de XIIe kamer, rechtsprekend in kort
geding, op achtentwintig juni 1900 zesennegentig door :

de HH. GEUS,	kamervoorzitter,
HANOTIAU,	staatsraad,
MESSINNE,	staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-CL. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.